

**Sygn. akt VII U 606/18**

## POSTANOWIENIE

Dnia 30 października 2018 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 października 2018 r. w Warszawie

sprawy K. G.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.

z udziałem K. K.

o ustalenie okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym i o zasiłek macierzyński

na skutek odwołania K. G.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. z dnia 20 grudnia 2017 r., nr (...)

### **postanawia:**

1. odrzucić odwołanie K. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. z dnia 20 grudnia 2017 r., nr (...),

2. wnioski odwołującej z dnia 12 lutego 2018 r. o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r. oraz o przyznanie odwołującej zasiłku macierzyńskiego od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia 22 sierpnia 2018 r. zawarte w odwołaniu od decyzji z dnia 20 grudnia 2017 r. nr (...) przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P..

SSO Renata Gąsior

## UZASADNIENIE

### **postanowienia z dnia 30 października 2018 r.**

**Decyzją z dnia 20 grudnia 2017 r., nr: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.,** działając na podstawie przepisu art. 83 ust. 1 pkt.1 oraz art. 6 ust. 1 pkt. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt. 1, art. 36 ust. 11 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2018 r., poz. 106 z późn. zm.) oraz przepisu art. 2 i art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2018 r. poz. 917 z późn. zm.) stwierdził, że K. G., jako pracownik u płatnika składek K. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 2 listopada 2015 r. do dnia 30 listopada 2016 r. (decyzja z dnia 20 grudnia 2017 r., nr: (...)) – nienumerowana dokumentacja akt organu rentowego).

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła w dniu 14 lutego 2018 r. **K. G.**. Odwołująca wniosła o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez stwierdzenie, że jako pracownik u płatnika składek K. K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu także w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia

8 listopada 2017 r. oraz przyznanie na jej rzecz prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia 22 sierpnia 2018 r. Zaskarżonej decyzji ubezpieczona zarzuciła naruszenie przepisu art. 2 i 3 w związku z art. 22 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy w związku z art. 6 ust. 1 pkt. 1, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 oraz art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędną wykładnię i uznanie, że z chwilą wykreślenia wpisu pracodawcy z rejestru Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej ustaje stosunek pracy z pracownikiem, a w konsekwencji przyjęcie, że z datą wykreślenia następuje utrata przez pracownika tytułu do podlegania obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu i chorobowemu. Ubezpieczona zarzuciła także zaskarżonej decyzji naruszenie przepisu art. 36 ust. 11 powołanej ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że podlegała ona wyrejestrowaniu z ubezpieczeń społecznych od dnia 1 grudnia 2016 r. oraz art. 29 ust. 1 pkt. 1 w związku z art. 29a ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa poprzez odmowę przyznania na jej rzecz prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia 22 sierpnia 2018 r. W uzasadnieniu swego stanowiska odwołująca wskazała, że od dnia 2 listopada 2015 r. pozostawała zatrudniona w firmie (...), prowadzonej przez K. K. na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony. Podała, że na rzecz ww. płatnika składek wykonywała pracę na stanowisku Key Account Managera, w wymiarze 1/4 etatu, w związku z którą przysługiwało jej miesięczne wynagrodzenie w wysokości 3.276,71 zł brutto. Wskazana umowa o pracę została rozwiązana na mocy oświadczenia woli stron z dnia 24 października 2017 r. o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia przez pracownika w trybie art. 55 § 1<sup>k.p.</sup>, doręczonego pracodawcy w dniu 8 listopada 2018 r. Odwołująca stwierdziła, że za okres od grudnia 2016 r. do marca 2017 r. pracodawca nie wypłacił na jej rzecz wynagrodzenia w łącznej kwocie 8.972,73 zł netto, jak również nie odprowadził w tym okresie składek z tytułu ubezpieczeń społecznych w kwocie 3.538,35 zł. W związku z brakiem zapłaty wynagrodzenia i składek z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych za ww. okres czasu, w dniu 10 maja 2017 r. K. K. złożył pisemne oświadczenie, w którym wyraźnie i w całości uznał swój dług, zobowiązując się do spłaty zadłużenia w czterech ratach oraz do uiszczenia zaległych składek. Dług ten został ostatecznie spłacony w dniach 13 sierpnia 2017 r. oraz 16 listopada 2017 r. Odwołująca nadmieniła, że przed uiszczeniem przez płatnika zaległych składek, w dniu 20 października 2017 r. wniosła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych reklamację z powodu braku uiszczenia tychże składek za okres od dnia 1 grudnia 2016 r. oraz braku ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego. W związku ze zgłoszeniem, w dniu 20 grudnia 2017 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję mocą, której stwierdził, że, jako pracownik u płatnika składek K. K. podlega ona obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu, chorobowemu w okresie od 2 listopada 2015 r. do 30 listopada 2016 r. Organ nie stwierdził przy tym podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r. z tytułu powyższego zatrudnienia, jak i nie ustalił prawa do zasiłku macierzyńskiego.

W ocenie odwołującej, nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem organu rentowego, jakoby wykreślenie działalności gospodarczej prowadzonej przez płatnika składek z Centralnej Ewidencji Działalności Gospodarczej spowodowało ustanie nawiązanego stosunku pracy, a tym samym stanowiło o utracie przysługującego jej tytułu do ubezpieczeń społecznych. Odwołująca zaznaczyła, że zawieszenie wykonywania działalności przez K. K. miało miejsce w dniu 30 listopada 2016 r., a wykreślenie z rejestru w dniu 6 grudnia 2016 r. Pomimo wykreślenia wpisu o działalności z rejestru, płatnik składek nie rozwiązał z nią stosunku pracy w związku, z czym pozostawała ona w gotowości do jej świadczenia. Jej stosunek pracy został rozwiązany dopiero z dniem 8 listopada 2017 r. w związku z doręczeniem K. K. oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę. W związku z powyższym, to z upływem dnia 8 listopada 2017 r. nastąpiło ustanie podlegania przez nią obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy. W konkluzji odwołania ubezpieczona stwierdziła, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nieprawidłowo uznał zatem, że nie podlegała ona ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u ww. pracodawcy w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r. (odwołanie z dnia 14 lutego 2018 r. k. 3-9 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 13 marca 2018 r., **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P.** wniósł o jego odrzucenie wskazując, że odwołanie zostało wniesione od rozstrzygnięcia, które nie zostało zawarte w treści zaskarżonej decyzji, a tym samym zakres odwołania wykracza poza zakres tej decyzji. W razie nieuwzględnienia powyższego wniosku, organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania na podstawie art. 477<sup>14</sup> § 1

k.p.c. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy w pierwszej kolejności podkreślił, że odwołanie nie kwestionuje rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji, co uzasadnia wnioski o jego odrzucenie. Ponadto wskazał, że w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 23 lipca 2017 r. odwołująca korzystała z urlopu bezpłatnego co oznacza, że niezależnie od ustaleń w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 31 marca 2017 r. brak jest tytułu do ubezpieczeń społecznych w okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 23 lipca 2017 r. Organ rentowy nie zakwestionował przy tym faktu, że w okresie urlopu bezpłatnego nie ustaje stosunek pracy, ale podkreślił, że nie realizuje się wówczas pracowniczy tytuł do ubezpieczeń społecznych (odpowiedź na odwołanie z dnia 13 marca 2018 r. k. 28 a.s.).

### **Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:**

Ubezpieczona K. G., urodzona w dniu (...), w dniu 2 listopada 2015 r. zawarła umowę o pracę na czas nieokreślony z K. K., prowadzącym pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w R.. Zgodnie z treścią powyższej umowy, ubezpieczona świadczyła pracę w wymiarze czasu pracy, wynoszącym ¼ etatu na stanowisku Key Account Managera oraz za miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 3.276,71 zł brutto. K. G. została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych od dnia 2 listopada 2015 r. przez ww. płatnika składek z tytułu zawartej umowy o pracę. Dokument zgłoszeniowy został złożony w dniu 14 grudnia 2015 r., a więc po upływie obowiązującego ustawowego 7-dniowego terminu. Płatnik składek nie złożył za ubezpieczoną imiennych raportów rozliczeniowych (umowa o pracę na czas nieokreślony z dnia 2 listopada 2015 r. k. 12 a.s., zgłoszenie do ubezpieczeń – nienumerowana dokumentacja akt organu rentowego).

W okresie od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 23 lipca 2017 r. ubezpieczona K. G. korzystała z urlopu bezpłatnego w związku z nasileniem obowiązków wynikających z podjętych przez nią studiów doktoranckich. Następnie w okresie od dnia 24 lipca 2017 r. K. G. przebywała na zwolnieniu lekarskim. W dniu 23 sierpnia 2017 r. ubezpieczona urodziła dziecko, w związku z czym w dniu 29 sierpnia 2017 r. skierowała do pracodawcy wnioski o udzielenie urlopu macierzyńskiego w wymiarze 20 tygodni, począwszy od dnia 23 sierpnia 2017 r., a następnie o udzielenie bezpośrednio po urlopie macierzyńskim urlopu rodzicielskiego w wymiarze 32 tygodni (zaświadczenia lekarskie k. 19-21, wnioski z dnia 29 sierpnia 2017 r. k. 22 a.s., odpis skrócony aktu urodzenia dziecka – nienumerowana dokumentacja akt organu rentowego).

K. K. w okresie od dnia 6 maja 2011 r. do dnia 30 listopada 2016 r. prowadził własną pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą (...) z siedzibą w R.. Przedmiotem powyższej działalności, zgodnie z PKD, było pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania. W związku z brakiem zapłaty wynagrodzenia i składek z tytułu obowiązkowych ubezpieczeń społecznych za okres od grudnia 2016 r. do marca 2017 r., w dniu 10 maja 2017 r. K. K. złożył oświadczenie, w którym uznał zwój długów względem odwołującej i zobowiązał się do spłaty zadłużenia w czterech ratach oraz do uiszczenia zaległych składek. Wobec braku zapłaty w terminie określonym ugodą, K. G. wytoczyła powództwo przeciwko płatnikowi składek, które toczyło się przed Sądem Rejonowym Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu, V Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych pod sygn. akt V P 616/17. Przed wyznaczonym terminem rozprawy K. K. w dniach 13 sierpnia 2017 r. oraz 16 listopada 2017 r. dokonał spłaty całego zadłużenia. W związku ze spłatą zadłużenia, postanowieniem z dnia 21 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu umorzył toczące się postępowanie. W dniu 17 listopada 2017 r. płatnik składek uzupełnił dokumentację ZUS, dotyczącą odwołującej (oświadczenie z dnia 10 maja 2017 r. k. 23-24, postanowienie z dnia 21 listopada 2017 r. k. 26 a.s.).

Przed uiszczeniem przez płatnika zaległych składek, w dniu 20 października 2017 r. K. G. wniosła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych reklamację z powodu braku uiszczenia składek przez K. K. za okres od dnia 1 grudnia 2016 r. oraz braku ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego. W dniu 8 listopada 2017 r. strony rozwiązały łączący je stosunek pracy na podstawie art. 30 § 1 k.p. W związku z powyższym zgłoszeniem, w dniu 20 grudnia 2017 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. wydał decyzję nr: (...), w której stwierdził, że K. G., jako pracownik u płatnika składek K. K. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 2 listopada 2015 r. do dnia 30 listopada 2016 r. Organ rentowy nie stwierdził przy tym

podlegania przez K. G. ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r. z tytułu powyższego zatrudnienia oraz nie ustalił prawa ubezpieczonej do zasiłku macierzyńskiego. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w związku z zaprzestaniem prowadzenia przez K. K. działalności gospodarczej, K. G. podlega ubezpieczeniom społecznym w okresie do dnia 30 listopada 2016 r. (świadcstwo pracy z dnia 2 lutego 2018 r. k. 50-52 a.s., decyzja z dnia 20 grudnia 2017 r., nr: (...) – nienumerowana dokumentacja akt organu rentowego).

Powyższy stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zawartych w aktach sprawy i aktach rentowych odwołującej. Zdaniem Sądu powołane wyżej dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają i tworzą spójny stan faktyczny. Nie były one przez strony kwestionowane w zakresie ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z treści tych dokumentów należało uznać za bezsporne i mające wysoki walor dowodowy.

### **Sąd Okręgowy zważył, co następuje:**

Wniosek Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. o odrzucenie odwołania od decyzji z dnia 20 grudnia 2017 r., nr: (...), jest zasadny i jako taki zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie niniejszych rozważań wskazać należy, że sądy cywilne rozpoznają spory o świadczenie lub ustalenie stosunku prawnego lub prawa, natomiast sądy pracy i ubezpieczeń społecznych sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, przez które należy rozumieć sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organów rentowych, dotyczących ubezpieczeń społecznych, emerytur i rent, innych świadczeń w sprawach należących do właściwości Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, świadczeń odszkodowawczych przysługujących w razie wypadku lub choroby pozostających w związku ze służbą wojskową albo służbą w Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej, Biurze Ochrony Rządu, Służbie Więziennej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służbie Kontrwywiadu Wojskowego, Służbie Wywiadu Wojskowego oraz Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (art. 476 § 2 k.p.c.). Zakres i przedmiot rozpoznania sądowego wyznacza treść decyzji organu rentowego. Decyzja zapada po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, którego przedmiotem i celem jest ustalenie prawa do świadczeń z ubezpieczenia społecznego lub ich wysokości. W późniejszym postępowaniu, wywołanym odwołaniem do sądu pracy i ubezpieczeń społecznych, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z tego zakresu, sąd rozstrzyga o prawidłowości zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa w zastępstwie organu rentowego, w związku z czym nie ustala prawa do świadczeń i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga wszelkie kwestie związane z prawem lub wysokością świadczenia objętego decyzją, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do zaskarżonej decyzji (art. 477 § 2, art. 477<sup>14</sup> § 2 k.p.c. i art. 477<sup>14a</sup> k.p.c.). W sprawie, w której wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego, przedmiot oraz zakres rozpoznania, a także orzeczenie sądu pracy i ubezpieczeń społecznych wyznacza treść tej zaskarżonej decyzji.

W realiach rozpoznawanej sprawy analiza akt rentowych wskazuje, że postępowanie administracyjne prowadzone przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. zostało wszczęte z urzędu, a jego przedmiotem była weryfikacja dokonanego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od dnia 2 listopada 2015 r. K. G., jako pracownika u płatnika składek K. K., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w R.. Przedmiotem powyższego postępowania nie było ustalenie prawa do zasiłku macierzyńskiego, jak również ustalenie innego, aniżeli przyjęty w treści zaskarżonej decyzji, okres objęcia odwołującej ubezpieczeniami społecznymi i ubezpieczeniem zdrowotnym. Postępowanie w przedmiocie istnienia bądź nieistnienia tytułu do ubezpieczeń społecznych zakończyło się wydaniem w dniu 20 grudnia 2017 r. decyzji nr: (...), którą organ rentowy stwierdził, że K. G., jako pracownik u ww. płatnika składek podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu, począwszy od dnia 2 listopada 2015 r. do dnia 30 listopada 2016 r. Odwołująca zaskarżyła powyższą decyzję domagając się jej zmiany poprzez stwierdzenie, że jako pracownik u płatnika składek K. K. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu także w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r. oraz poprzez przyznanie na jej rzecz prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia 22 sierpnia 2018 r. Żądanie to nie było dotychczas przedmiotem wniosku ubezpieczonej K. G. do organu rentowego, jak również przedmiotem rozstrzygnięcia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w drodze wydania stosownej decyzji. Tym samym wnioskodawczyni nie zakwestionowała

w istocie powyższej decyzji, ale powołała się wyłącznie na brak zawarcia w jej treści stosownego rozstrzygnięcia, co do nowo zgłoszonych roszczeń, które dotychczas nie były przedmiotem rozpoznania przez organ rentowy, a które wykraczają poza zakres zaskarżonej odwołaniem decyzji.

W konsekwencji na mocy powołanych przepisów, Sąd Okręgowy odrzucił odwołanie K. G. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P. z dnia 20 grudnia 2017 r., nr: (...), o czym orzekł w pkt. 1 sentencji postanowienia.

W dalszej kolejności, Sąd Okręgowy zważył, że brak zajęcia przez organ rentowy stanowiska w przedmiocie powyższych roszczeń z uwagi na brak złożenia przez odwołującą stosownego w tym zakresie wniosku rodzi ten skutek, że zgłoszone żądanie ustalenia innego okresu podlegania ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu, jak również ustalenia prawa do zasiłku macierzyńskiego, podlega przekazaniu do rozpoznania organowi rentowemu na podstawie przepisu art. 477<sup>(10)</sup> § 2 k.p.c. w związku z art. 83 ust. 1 pkt. 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych. Zgodnie z treścią art. 477<sup>(10)</sup> § 2 k.p.c., jeżeli ubezpieczony zgłosił nowe żądanie, dotychczas nie rozpoznane przez organ rentowy, sąd przyjmuje to żądanie do protokołu i przekazuje go do rozpoznania organowi rentowemu. Sąd Okręgowy w pełni podziela przy tym pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w wyroku z dnia 25 maja 1999 r. (II UKN 622/98), że nie jest możliwe merytoryczne rozpoznanie sprawy przez Sąd z pominięciem organu rentowego i bez umożliwienia ustosunkowania się przez ten organ, jako powołany do podejmowania decyzji w I instancji w przedmiocie ewentualnych uprawnień wnioskodawcy. Przed sądem wnioskodawca może żądać jedynie korekty stanowiska zajętego przez organ rentowy i wykazywać swoją rację, odnosząc się do przedmiotu sporu objętego zaskarżoną decyzją, natomiast nie może żądać czegoś, o czym organ rentowy nie decydował. W rzeczywistości bowiem, zgodnie z systemem orzekania w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, Sąd nie rozstrzyga o zasadności wniosku, nie działa w zastępstwie organu rentowego i nie ustala prawa do świadczeń (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r., II UK 84/10). Nawet zatem przyjęcie, że o niedopuszczalności drogi sądowej dla rozpoznania roszczeń zgłaszanych po raz pierwszy przed Sądem i nierozpoznanych przez organ rentowy decyduje art. 2 § 3 k.p.c. zgodnie, z którym nie są rozpoznawane w postępowaniu sądowym sprawy cywilne, jeżeli przepisy szczególnie przekazują je do właściwości innych organów, to niedopuszczalność ta powoduje przekazanie sprawy do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych, jako innemu organowi w rozumieniu art. 464 § 1 k.p.c. (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 marca 2000 r., II UKN 4/00).

W rezultacie, Sąd Okręgowy nie mógł zająć się oceną zasadności zgłoszonego przez ubezpieczoną nowego żądania w zakresie ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym i ubezpieczeniu zdrowotnemu w okresie od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r., jak również w zakresie przyznania prawa do zasiłku macierzyńskiego za okres od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia 22 sierpnia 2018 r., skoro decyzja organu rentowego z dnia 20 grudnia 2017 r. nr: (...) nie zawierała rozstrzygnięć w tym przedmiocie. Powyższa decyzja ustalała bowiem jedynie istnienie dla skarżącej tytułu do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego za okres od dnia 2 listopada 2015 r. do dnia 30 listopada 2016 r. Dopiero wydana przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, w rozpoznaniu wniosku ubezpieczonej, decyzja ustalająca istnienie bądź nieistnienie tytułu do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego za okres od dnia 1 grudnia 2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r., jak również decyzja ustalająca istnienie bądź nieistnienie prawa do zasiłku macierzyńskiego będzie mogła być poddana kontroli Sądu, który w postępowaniu toczącym się w wyniku odwołania ubezpieczonej od początku i na zasadach procesu cywilnego, rozstrzygnie samodzielnie o wszystkich kwestiach związanych z prawem do wskazanych powyżej świadczeń. Jak już zostało wskazane powyżej, Sąd jest związany treścią zaskarżonej decyzji. Treść decyzji organu rentowego wyznacza zakres i przedmiot rozpoznania sądowego, w którym Sąd rozstrzyga o zasadności odwołania w granicach przedmiotu zaskarżonej decyzji. Sąd nie działa zatem w zastępstwie organu rentowego i choć samodzielnie oraz we własnym zakresie rozstrzyga kwestie objęte treścią zaskarżonej decyzji, to jego rozstrzygnięcie odnosi się do tejże decyzji (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 sierpnia 2011 r., III UZ 17/11).

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477<sup>10</sup> § 2 k.p.c., w pkt. 2 sentencji postanowienia, wnioski odwołującej z dnia 12 lutego 2018 r. o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym w okresie od dnia 1 grudnia

2016 r. do dnia 8 listopada 2017 r. oraz o przyznanie odwołującej prawa do zasiłku macierzyńskiego od dnia 23 sierpnia 2017 r. do dnia 22 sierpnia 2018 r., zawarte w odwołaniu od decyzji z dnia 20 grudnia 2017 r., nr: (...) postanowił przekazać do rozpoznania Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w P..

SSO Renata Gąsior

## ZARZĄDZENIE

(...)